

Predstavujeme osobnosť Senca

Spevácky zbor Radosť oslávil v septembri 30. výročie svojho vzniku. Z prvých 12 členov sa zbor rozšíril na dnešných skoro 100 členov. Mnohí, ktorí v zbere vyrástli, v ňom dnes majú svoje deti. Zbor Radosť sa v Senci stal synonymom plnohodnotného prežitia voľného času mladých. Spája sa nielen so spevom a tancom, ale aj s výletmi, tradičnými letnými tábormi, pobytmi v zahraničí. Aj keď sa za touto šľachetnou prácou schováva mnoho podporovateľov a dobrodincov, nič z toho by sa nebolo naplnilo, keby nebolo obetavosti zakladateľa a vedúceho zboru pána Františka Podolského. Pre nás je osobnosťou Senca, a preto sme sa rozhodli ho vyspovedať.

Ste otcom siedmich detí. Kde sa vo vás našla sila a vôľa venovať sa ďalším deťom vo svojom voľnom čase?

V prvom rade to bolo nadšenie pre mladých podľa vzoru don Bosca - jedného talianskeho svätého. Svoj voľný čas som venoval najprv rodine a potom celý pre mladých. Vďaka mojej milovanej a obetavej manželke som mohol venovať čas mladým. Boh, ktorý dáva silu, bol aj je stále mojím hnacím motorom.

Zažili ste za tých 30 rokov aj nejaké ťažké chvíle alebo ste pocítili vnútornú krízu, keď ste rozmýšľali, že to „vzdáte“?

Kríza príde v každom veku a hlavne, ak pracujete s mladými (v zbere bývalo jedno obdobie aj cca 150 detí a mladých). Najťažšie chvíle boli, keď ľudia závideli, rozprávali o nás, osočovali, hľadali chyby v hudbe, speve... Náš zbor je prostriedkom na získanie mladých – ponúknuť im tráviť voľný čas zmysluplne, hodnotne a kultivovane. Vzbudzovať v deťoch a mladých nadšenie pre spev, tanec, hudbu a hlavne vytvárať spoločenstvo radostných, veselých ľudí, ktorí tvoria hodnoty pre

tento svet. O toto sa v zbere snažíme a, samozrejme, vždy sa nájdú aj takí, ktorí majú potrebu kritizovať, podkopávať kolená.

Spomienok máte za tri dekády určite veľmi veľa. Nájdete medzi nimi pre vás emočne najsilnejšie? Spomeniete si na nejakú milú/veselú príhodu?

Radosných spomienok je veľmi veľa, môžem spomenúť letné tábory, koncerty, zahraničné cesty.

Veľmi emočné boli po roku 1991 prvé cesty do zahraničia a vystúpenia pred veľkým publikom - Viedeň, Klagenfurt, Lurdy, Bonn, Aachen.

Raz sa nám stala príhoda, na ktorú si pamätám dodnes a ďakujem, že tak dobre skončila. Chodievali sme do zahraničia poschodovým autobusom - cca 74 mladých. Cestou domov sme mali prestávku na odpočívadle, zavelil som nástup a odišli sme. Ešte pre kontrolu som zakričal v autobuse či sme všetci, či má každý suseda. Všetko bolo ok. Asi o 20 minút niekto kričí, pozrite, vedľa sa vezie v aute naša Katka. A naozaj, v nemeckom aute kývala naša speváčka Katka, bola duchapritomná a poprosila Nemcov, aby išli za naším autobusom.

Prečo ste sa rozhodli ukončiť svoju prácu a prenechať vedenie súboru svojej dcére Márii?

Tak ako dozrieva každé ovocie, tak prišiel čas, aby som po 30 rokoch odovzdal dirigentskú paličku. Hovorí, sa že v najlepšom treba odísť, odovzdať zodpovednosť mladým.

Mária prebrala tú umeleckú časť zboru – nácvik piesní, dirigovanie, vystúpenia, mládežnícke sv. omše a koncerty, má na to, je bližšie k deťom. Vedenie a chod zboru ostáva zatiaľ mne - tábory, sponzori, dobrodinci, projekty a ostatné organizovanie aktivít.

Za tie roky ste sa venovali mnohým generáciám mladých ľudí. Ako vnímate dnešné deti oproti tým, s ktorými ste pred 30 rokmi začínali? Čím sú iné?

Dnešná mládež je slobodnejšia, má viac možností, ako tráviť voľný čas, či už pozitívne alebo negatívne. Myslím si, že pri tejto veľkej ponuke rôznych lákadiel potom ťažšie rozlišujú, čo je dobré a čo zlé, čo im osoží a čo im ublíži, myslím z morálneho hľadiska. Ale myslím si, že preventívny systém výchovy don Bosca - predchádzať zlu, je aktuálny stále a má aj v dnešnej dobe veľké uplatnenie.

Čo by ste poradili našim študentom, keby sa chceli stať súčasťou vášho zboru? Musia mať výrazné hudobné či tanečné nadanie? Sú obmedzení vekom?

Zbor Radosť je otvorené spoločenstvo detí a mladých ľudí či už vie spievať alebo nie. Ktokoľvek, kto sa cíti mladý, môže prísť k nám. Spievajú u nás zboristi, ktorí majú už aj svoje deti v zbere, na veku nezáleží. Stačí prísť v nedeľu do Pastoračného centra o 14,00 a prihlásiť sa u mňa. Potrebujeme aj animátorov na rôzne akcie - letné tábory, tvorivé dielne, vedenie malých skupiniek detí, tanečníkov, technikov, zvukárov a pod. Ste u nás vítaní.

Ďakujem za rozhovor.
Mgr. Dagmar Lenártová